

trykt i Titlen i Modsætning til den Titel, vi gavede Lovforslaget ved 2den Behandling i Fjor, Kystfredning og ikke Kystsikring, netop fordi vi gjorde Forskel paa de to Ting og vare bange for at give vort Forslag et for pompøst Udseende ved at kalde det Kystsikring. Det er kun det negative, her er Tale om, det negative Værn af Kysten. Det positive Værn af den ligger ganske uden for dette Lovforslag. Det kan nok være, at den Skade, som det ærede Medlem jo nylig skildrede for os, kun kan afværges ved positive Foranstaltninger, og saa bliver det Kystsikring, men det ligger uden for dette Lovforslag. Jeg skal i denne Forbindelse oplyse det ærede Medlem om, at saa vidt mig bekendt er der ikke nedlagt noget Forbud mod Borttagelse af Sten ved Hornbæk Plantage. Den Oplysning kan det ærede Medlem benytte, som han vil. Man kan drage de Slutninger deraf, som man vil. Jeg siger kun, det er ikke sket hidtil, saa det kunde dog være, at der kunde have været foretaget noget mere til Værn af Kysten deroppe, ogsaa efter den nugældende Lovgivning, end hidtil er sket.

Med Hensyn til de Indvendinger, der i øvrigt ere fremkomne mod Lovforslaget, vil jeg straks vende mig til det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (F. Bojsen), hvis Modstand mod Forslaget jo skyldtes en mere almindelig og principiel Indvending. Jeg forstod ganske vist det ærede Medlem i Fjor saaledes, at det da ogsaa var det meget paaklagede Punktum i § 1, der var Hovedangstedsstenen for ham, men det glæder mig, at det ærede Medlem altsaa ikke nu lægger den Vægt derpaa, som jeg troede, han gjorde, og at det nu for ham er det principielle Standpunkt, der er det afgørende, det nemlig, at det ikke bør være det private Initiativ, som dette Lovforslag bygger paa, der lægges til Grund for Forbuds Nedlæggelse, men et hele Landet omfattende, henlagt til en central Autoritet, f. Eks. til Ministeriet. Hele dette Spørgsmaal er jo slet ikke nyt, det er blevet drøftet atter og atter, ogsaa i Aar. Jeg har tidligere udviklet Grundene, hvorfor vi ikke ere gaaede dertil og henpeget paa de historiske Erfaringer, man i saa Henseende har gjort, idet der fra Ministeriets Side er blevet rejst Modstand derimod, støttet dels paa det store Arbejde, det vilde være, og det store Ansvar, det vilde lægge paa Ministeriet, men ogsaa paa Hensynet til de store Bekostninger, det nødvendigvis vilde medføre. Af disse Grunde er det altsaa,

at vi ikke hidtil ere komne bort fra det, der ligger til Grund for Lovforslaget, og over til en central Autoritet. Men derimod vil jeg ingenlunde sige, at jeg ikke i Princippet i høj Grad kan sympatisere med denne Tanke, og derfor vil jeg heller ikke sige, at jeg ikke mulig i Fremtiden kan enes med det ærede Medlem om at komme til en saadan Ordning; saa er det muligt, det indrømmer jeg ogsaa, at hele dette Lovforslag kunde blive overflødig, eller hvis det var blevet til Lov inden den Tid, falde bort. Deri har det ærede Medlem imidlertid Ret, at det vil tage saa lang Tid, at det næppe vil være forsvarligt at opsætte en Forbedring af den nugældende Lov, indtil det kunde ske, selv om man overhovedet med de Udgifter, det vilde medføre, nogen Sinds turde tænke paa at gaa dertil.

Hvad angaar de mere specielle Indvendinger, der ere fremkomne mod Lovforslaget, vil jeg med Hensyn til den Ændring, vi vedtog i Forgaars paa Forslag af det ærede Medlem for Stubbekøbing (N. J. Larsen), væsentlig overlade Forsvaret deraf til ham og kun tilføje, at ogsaa jeg finder, at det vilde være en naturlig Udvidelse af Forslaget, om man gik til at give Naboerne ved Kysten den samme Ret til at begære Forbud nedlagt, som efter hans Forslag tilkommer de bagved boende Lodsere. Jeg finder ikke, at Bestemmelsen, som den nu staar, er „meningsløs“, men jeg finder ganske vist, hvad den højtærede Minister ogsaa udtalte i Forgaars, at Billighed taler for, naar dette skal vedtages, da ogsaa at gaa dette Skridt videre. Naar jeg ikke har stillet Forslag i saa Henseende, er det, fordi jeg ikke har ønsket at knytte mig nærmere til dette Forslag, end jeg hidtil har gjort. Jeg har stemt for Forslaget, da det fremkom fra anden Side, og har nu, da det er vedtaget, foreslaet de deraf nødvendigt flydende Ændringer for ikke at blive alt for uretfærdig mod Ejerne, men videre ønsker jeg ikke at knytte mig til det Forslag, for hvilket det ærede Medlem bærer Hovedansvaret. Naar det ærede Medlem for Fredensborg (Joh. Hage) i denne Forbindelse beklagede, at Udvalgets Medlemmer fra i Fjor vare blevne splittede, idet de nu følte sig ganske fritstillede, fordi jeg var gaaet bort fra det, vi en Gang vare blevne enige om, beklager jeg ogsaa dette i høj Grad, men jeg vil ikke bestride det ærede Medlems Ret til at stille sig paa det Standpunkt, som han gjorde, selv om det ikke har staaet klart for mig fra Begyndelsen af, at det